

Въззивното производство е образувано по протест от прокурор от РП Разград против присъда № 15/08.11.2023 г. по Наказателно дело от общ характер № 138 по описа за 2023 година на Районен съд Исперих.

Постъпил е протест (вх. №3916/16.11.2023 г. на РС Исперих). Оплакването е, че присъдата е неправилна. Искането е за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден.

В допълнителни съображения от 12.01.2024 г. прокурорът твърди, че фактическите констатации в присъдата са необосновани. Съдът, в противоречие с правилата по чл. 373, ал. 3 НПК, вместо да приеме за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, направил собствена интерпретация на фактологията, подлагайки на превратен анализ протоколите, свидетелските показания и заключенията по АТЕ. Според прокурора посочената от съда скорост на движение на автомобила не е свързана с настъпване на ПТП, тъй като според заключението на вещите лица то е било непредотвратимо и при движение с позволена скорост.

В съдебно заседание прокурорът заявява, че поддържа подадения протест срещу Присъда №15/08.11.2023 г. по НОХД № 138/2023 г. на ИРС. Счита, че от събраните доказателства може да се направи извод, че подсъдимият е осъществил състава на престъплението, за което е предаден на съд и моли съда да отмени първоинстанционната присъда и постанови нова, с която признае подсъдимия за виновен и тъй като са налице основанията по чл. 58а, ал. 4 във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „в“ от НК и предвид налицето на смекчаващи вината обстоятелства, да замени наказанието пробация с глоба в размер на 500 лв. и на основание чл. 343г го лишите от право да управлява МПС за срок от три месеца. Алтернативно излага доводи, че са налице основания за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, тъй като е допуснато съществено нарушение на закона и установената съдебна практика. В мотивите към присъдата съдът е приел, че обвинението е недоказано от доказателствата, а според прокурора, при съкратено съдебно следствие, проведено по реда на чл. 371, т. 2 във вр. с чл. 372, ал. 4 от НПК, съществува забрана, съдът да излиза от рамките на фактическите положение на обстоятелствената част на обвинителния акт.

Препис от протеста е връчен на подсъдимия Д. С. Х. на 22.11.2023 г. и на защитника адв. К. на 04.12.2023 г.

В срока по чл. 322 НПК не са постъпили възражения.

Съставът на въззивния съд, след запознаване с делото, като взе предвид доводите и становищата на страните **установи:**

Протестът е подаден против подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, в срока по чл. 319 НПК и от лице, което е оправомощено, съгласно чл. 318, ал. 2-6 НПК.

С обжалваната присъда РС Разград признал подсъдимия Д. С. Х. от град *** за невиновен в това, че на 12.08.2022 г. в зоната на кръстовище образувано между път Е III-2304 и Е III 4902 в землището на село Острово, област Разград, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Гранд Витара 2.0“ с рег. № ***, нарушил разпоредбите на ЗДвП и ПП ЗДвП:

-чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – „Всеки участник в движението по пътищата, с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди“;

-чл. 50, ал. 1 от ЗДвП – „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство“;

-чл. 46, ал. 2 от ППЗДвП – „Пътен знак Б2. Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. – чл. 46, ал. 2 от ППЗДвП – „Пътен знак Б2 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да спрат на „стоп линията“, очертана с пътна маркировка, или ако няма такава – на линията на която е поставен знакът. Преди да потеглят отново, водачите са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство“, в резултат на което по непредпазливост причинил значителни имуществени вреди в размер на 13 110.70 /тринадесет хиляди сто и десет лева и седемдесет стотинки/ на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, рег. № ***, собственост на А. А. А. от село ***, област Разград, с което е осъществил от обективна и субективна страна съставът на престъпление по чл. 343, ал. 1 б. „а“ в.в. с чл. 342, ал. 1 от НК и го оправдал по това обвинение.

Производството е протекло по реда на чл. 373, т. 2 НПК.

В разпоредително заседание на 08.11.2023 г. подсъдимият се е явил със защитника си. Направено е искане за разглеждане на делото по реда на съкратеното съдебно следствие. Съгласно чл. 252, ал. 1 НПК съдът е преминал към разглеждане на делото, незабавно след провеждане на разпоредителното заседание. Съдът е разяснил правата на подсъдимия по чл. 371 НПК и подсъдимият, в съдебно заседание, с участието на защитник, е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тях.

Съдът с определение по чл. 372, ал. 4 НПК е приел, че самопризнанието се подкрепя от събраните доказателства и обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Ако съдът счита, че събраните на досъдебното производство доказателства не подкрепят самопризнанието, то за разкриване на обективната истина е нужно разглеждане на делото по общия ред. В случая обаче съдът е приел, че самопризнанието се подкрепя от събраните доказателства. Съставът на въззивния съд също счита, че самопризнанието се

подкрепя от събраните доказателства.

Показанията на свидетелите А. А. (л. 29 ДП) – участник в ПТП, свидетелите М. А. (л. 19 ДП), А. А. (л. 22 ДП) и Н. Н. (л. 23 ДП) – служители на МВР, посетили местопроизшествието и Н. Т. (л. 32 ДП) – който е възприел произшествието еднозначно описват посоката на движение на двата автомобила, пътната обстановка и позицията на автомобилите след ПТП. Те са в съответствие с отразеното в протокола за оглед (л. 3 ДП). Видно от заключението на вещите лица по АТЕ (л. 36 ДП) скоростта на автомобила, управляван от св. А. преди ПТП е била около 94 км/ч, но няма причинна връзка между превишената скорост и ПТП, а автомобилът управляван от подсъдимия е попадал в опасната зона за спиране на лекия автомобил „Ауди“.

Видно от заключението по допълнителната АТЕ (л. 196 ДП) скоростта на автомобила, управляван от св. А., за да избегне удара следва да е била 78 км/ч., а той се е движил с 94 км/ч.

Писмените доказателства, протоколите за оглед също подкрепят самопризнанието.

Събраните доказателства подкрепят самопризнанието.

Изложените обстоятелства в обвинителния акт, признати от подсъдимия са, че се е придвижвал по път Е III 2304, с управляван от него лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“, рег. № *** и в нарушение на разпоредбата на пътен знак „Б2 Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, навлязъл в кръстовището. По същото време в зоната на кръстовището от път Е III 4902 навлязъл св. А. А., който управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, рег. № *** и в следствие на неправомерните действия на Х. последвал физически сблъсък между двете моторни превозни средства.

Пътен знак В26 (40 км/ч) бил поставен в начало и край на населено място с. Побит камък и преди кръстовището с указателна табела „Летище“ и първото кръстовище за с. Острово, от посока с. Побит камък, поради което след преминаване на кръстовището за „Летище“ и с. Острово скоростта за движение е до 90 км/час.

Събраните доказателства са в съответствие с тези обстоятелства, изложени в обвинителния акт. Поради това съгласно разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК съдът следва да приеме за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт.

Установена е следната **фактическа обстановка**:

Подсъдимият Д. С. Х. е български гражданин, *** г. в с. **. Живее в гр. *. *. Х. не е осъждан.

Подсъдимият е правоспособен водач от 1978 г. и притежава СУМПС № **, издадено от сектор „ПП КАТ“ при ОД МВР Разград за категории за правоспособност „А“, „В“, „АМ“.

На 12.08.2022 г., около 19,15 ч. подс. Х. се придвижвал по път Е III 2304

с управляван от него лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“, с рег. № ***. Приближавайки кръстовище, образувано между път Е III 4902 /Побит камък - Завет/ и път III- 2304 /с. Острово - с. ***/ Д. Х., без да съобрази поведението си спрямо създадената организация за движение и да изпълни предписанията на пътен знак „Б2 Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, навлязъл в кръстовището. По същото време в зоната на кръстовището от път Е III 4902 навлязъл лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, с рег. № **, управляван от св. А. А.. Поради това, че подсъдимият, като водач на МПС, не изпълнил задължението да пропусне движещото се по път с предимство МПС, управлявано от св. А., настъпил физически сблъсък между двете моторни превозни средства. След удара лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, рег. № *** спрял на около 45 метра след мястото на удара. Управляваният от обвиняемия лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“, рег. № ***, инерционно се завъртял обратно на часовниковата стрелка и спрял движението си до крайпътен водосток на разстояние около 15 метра от мястото на удара.

Преминаващ водач на автомобил - св. Т. съобщил на телефон 112 за настъпилото ПТП. На място пристигнали свидетелите А. А., Н. Н. и М. А. - полицейски служители при РУ **. Участниците в ПТП били проверени за употреба на алкохол, чрез техническо средство „Дрегер 7510“, ARNJ-0017, проба 904 и проба № 905, които били отрицателни.

По пътния участък имало допълнителни пътни знаци, указващи че пътят е в ремонт - в начало на с. Побит камък и в край на с. Побит камък - указателна табела „Участък е в ремонт“ в комбинация с пътни знаци А23 „Участък от пътя в ремонт“ и В26 „Забранено е движението със скорост, по-висока от означената 40 км/час“ На 2 км. преди кръстовище с републикански път III - 2304 имало поставена указателна табела „Пътя в ремонт 10 км“ в комбинация пътен знак В 24 „Забранено е изпреварването на моторни превозни средства с изключение на мотопед и мотоциклети без кош“, А23 „Участък от пътя в ремонт“ и А39 „Внимание! Други опасности. Сигнализира за опасности, за които не са предвидени пътни знаци“.

В района на общините Завет и ** метеорологичните условия обуславяли добра видимост.

Разрешената скорост за движение била 90 км/ч. (Видно от приложената по делото справка на 12.08.2022 г., пътният знак В26 (40 км/ч) бил поставен в начало и край на населено място с. Побит камък. Преди кръстовището с указателна табела „Летище“ и първото кръстовище за с. Острово от посока с. Побит камък имало поставена трайна указателна табела. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ППЗДвП забраните, въведени с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30, важат до следващото кръстовище или до знак, който ги отменя, или на разстояние, указано с допълнителна табела Т2. Следователно след преминаване на кръстовището за „Летище“ и с. Острово това ограничение на скоростта е преустановило действието си и следва да се приеме, че скоростта за движение е до 90 км/час в извън населено място).

Пътното платно било изградено от дребнозърнеста асфалтова настилка, без дефекти и положена вертикална маркировка. Пътните платна били двупосочни с широчина 6.50 м, изградени банкети и отводнителни канали.

В зоната на кръстовището, образувано от двата републикански пътя имало положен неплътен асфалтобетон. Считано от 19.05.21 г. била въведена временна организация на движението. Били поставени пътни знаци, че пътят е в ремонт в началото на обекта /км 0+ 000 кръстовище с Републикански път II - 49/ и в края на обекта / кръстовище с Републикански път III - 205 при км 28+761/. Указателните табели били поставени в комбинации с пътни знаци В24, А23 и А39.

В резултат на ПТП подс. Х. и св. А. получили телесни увреждания, които по своя вид и характер обуславяли временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Освен това били увредени и МПС, съответно материалната щета на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, рег. № ***, по пазарни цени към датата на извършване на деянието, е в размер на 13 110,70 лв.

Фактическата обстановка е приета за установена въз основа на самопризнанието и събраните на досъдебното производство доказателства, които го подкрепят: показанията на свидетелите А. А., М. А., А. А., Н. Н., Н. Т.; писмените доказателства - справка от ОД МВР Разград, справка от Агенция „Пътна инфраструктура“, копия на медицинска документация; протоколи за оглед на местопроизшествие, справка за съдимост, съдебно-автотехническа експертиза, допълнителна експертиза, съдебно-медицинска експертиза, съдебно-техническа експертиза, протокол за извършен следствен експеримент, както и всички останали.

Съдът намира, че в протокола за оглед ясно са отразени установените обстоятелства. Измервания са извършили и вещите лица и не е налице съмнение, относно размерите на пътя, мястото на удара и т.н. От доказателствата се установяват действащите ограничения на мястото на ПТП. Делото е напълно изяснено. Не е имало спор между страните относно фактическата обстановка. Вещите лица по допълнителната експертиза приемат, че поведението на св. А. като водач на МПС също е неправомерно. Категорично е заключението на експертите, че движението с превишена скорост на автомобила, управляван от св. А., не е причина за настъпване на ПТП. Ударът между двете превозни средства се дължи на това, че подсъдимият не е изпълнил задължението си да пропусне, управляваното от св. А. МПС, което се е движило по път с предимство. Поведението на св. А. има минимален принос към настъпване на ПТП, с оглед силата на сблъсъка между двете МПС и щетите, предвид превишението на скоростта, а и необходимостта с оглед поставените знаци, че се извършва ремонт, да се управлява МПС с повишено внимание, но не е причина за ПТП.

Съставът на въззивния съд намира, че подсъдимият Х., като водач на МПС, е нарушил разпоредбите на ЗДвП и ППЗДвП, като не е изпълнил предписанията на пътен знак „Б2 Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ и с управляваното от него МПС, навлязъл в кръстовището, през което по същото време, по пътя с предимство, се движил св. А. с управлявано от него МПС, което е довело до удар между двете превозни средства и

причинени съставомерни последици – щети в на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“, рег. № ***, по пазарни цени към датата на извършване на деянието е в размер на 13 110,70 лв.

Нарушил е разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която „На кръстовище, на което единият от пътищата с сигнА.зиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство“ във връзка с чл. 46, ал. 2 от ППЗДвП, която регламентира пътен знак „Б2“ – „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. , както и общите разпоредби на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, които предписват на участниците в движението да не създават опасности и пречки за движението, до не поставят в опасност живота и здравето на хората. Неизпълнението на задължението да спре и пропусне пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство от страна на подсъдимия е причина за настъпилото ПТП. С оглед установената стойност на причинените щети на автомобила, управляван от св. А. следва да се приеме, че имуществените вреди резултат на ПТП са на значителна стойност, тъй като надхвърлят 14 минимални работни заплати.

Престъплението е извършено при непредпазливост. Като водач с дългогодишен стаж Х. е знаел, че следва да спре и пропусне движещите се по пътя с предимство превозни средства. Бил е длъжен и е могъл да предвиди, че резултат на нарушението може да е ПТП. Подсъдимият не е предвиждал и не е искал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. При управление с достатъчно внимание е могъл да възприеме автомобила, управляван от св. А. и да го пропусне.

Деянието осъществява от обективна и субективна страна състав на престъплението по чл. 343, ал.1, б. „а“, във вр. с чл. 342, ал. 1 НК, тъй като при управление на моторно превозно средство е нарушил правилата за движение и по непредпазливост е причинил значителни имуществени вреди.

Предвиденото наказание за това престъпление е лишаване от свобода до една година или пробация.

Съдът като отчете чистото съдебно минало на подсъдимия, добрите характеристични данни, относително малко допуснати нарушения на правилата за движение по пътищата по време на продължителния му стаж като водач на МПС намира, че са наА.це основания за замяна на предвиденото наказание пробация с глоба. Сметчаващите обстоятелства, данните за личността на подсъдимия сочат, че и най-лекото предвидено наказание е несъразмерно тежко и ненужно за поправяне на подсъдимия, съответно с оглед наА.чието на многобройни сметчаващи обстоятелства следва да се наложи глоба в размер на 350 лв.

Протеклият наказателен процес и наложеното наказание са достатъчни, за да се окаже поправително въздействие върху подсъдимия.

На основание чл. 343г НК съдът следва да постанови лишаване на подсъдимия от право да управлява моторно превозно средство. Съставът на

въззивния съд не счита, че няма нужда от налагане на това наказание. На първо място то е необходимо за поправяне на подсъдимия, тъй като ще му въздейства възпитателно и ще го мотивира към по-стриктно спазване на правилата за движение. Освен това, с оглед целите на генералната превенция, предвид множеството извършвани нарушения на правилата за движение, често с тежи последици за живота, здравето и имуществото на гражданите, не следва да се оставя впечатление в обществото за безнаказаност, като се пропусне налагане на лишаване от право на управление. Срокът от 3 месеца е достатъчен за оказване на въздействие.

Протестът е основателен.

Присъдата е неправилна. Делото е изяснено и самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните доказателства. Няма съмнение, че подсъдимият е управлявал МПС по път, който пресича път с предимство, като това е сигнализирано със знак „Б2“. Неизпълнението на задължението по чл. 50 ЗДвП, от страна на подсъдимия, да пропусне пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство е довело до сблъсък с превозното средство, управлявано от А. и причинени значителни имуществени вреди. Поведението на Х. е съставомерно и следва да носи наказателна отговорност за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 342, ал. 1 НК. Поради това съставът на ОС Разград, с оглед правомощията си по чл. 336, ал. 1, т. 2 НПК, отмени присъдата и постанови нова, с която призна подсъдимия за виновен и му наложи наказание.

На основание чл. 189, ал. 2 НПК подсъдимият Х. следва да плати направените разноски на досъдебното производство в размер на 2 515, 05 лв.

Председател:

Членове: 1.

2.